

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5530/2021
27.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Драгане Бољевић, Гордане Џакула и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Гломазић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Бојан Томић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 428/19 од 30.09.2020. године, у седници одржаној 27.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 428/19 од 30.09.2020. године, као о посебној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 428/19 од 30.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 5385/2018 од 15.10.2018. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да исплати тужиоцу износ од 30.000,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом од 01.03.2015. године до исплате која се обрачунава на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање, увећане за 8 процентних поена. Ставом другим изреке обавезана је тужена да исплати тужиоцу износ од 427.550,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате на име трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 428/19 од 30.09.2020. године, ставом првим изреке жалба тужене је одбијена и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 5385/18 од 15.10.2018. године у делу којим је обавезана тужена да плати тужиоцу износ од 30.000,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у делу којим је одлучено о камати тако што је обавезана тужена да плати тужиоцу законску затезну камату у динарској противвредности која се обрачунава на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе Европске централне банке која се плаћа на главне операције за рефинансирање увећане за 8 процентних поена почев од 02.03.2015. године до исплате, док је захтев за исплату законске затезне камате од 01.03.2015. године до 02.03.2015. године, одбијен као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку због новог тумачења права и уједначавања судске праксе.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је у границама својих овлашћења на основу члана 404. став 2. ЗПП, оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. Наиме, спорно правно питање је везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, док образложење побијане другостепене пресуде не одступа од судске праксе и правних схватања у тумачењу и примени материјалног права – одредаба чл. 557, 562, 262. и 305. Закона о облигационим односима и члана 174. Породичног закона, имајући у виду утврђено чињенично стање. Тужена уз ревизију није приложила одговарајуће судске одлуке којима би поткрепила своју тврдњу о неуједначеној судској пракси, а ревизијом не указује на потребу за новим тумачењем права, већ на погрешну примену материјалног права, што није разлог за одлучивање о ревизији као посебној, због чега је одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради дуга поднета је 05.10.2015. године, а вредност предмета спора побијаног дела је динарска противвредност износа од 30.000,00 евра.

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић